

ganske mange regler på markedsføringslovgivningsområdet, som selvfølgelig skal kunne bringes i anvendelse, hvis de oplysninger, som producenterne bringer i de elektroniske medier og andre steder, ikke er i overensstemmelse med de regler, der er udsat. Derfor mener vi, at der er beskyttelse nok på det område. Modinformation mener vi vil være fuldstændig overflødig.

Jeg skal derfor på Det Radikale Venstres vegne afvise beslutningsforslaget.

Tom Behnke (FP):

Forslaget er jo, som ministeren har været inde på, et forslag, som i virkeligheden er overflødigt. Det var ikke sådan ministeren udtrykte det, men i virkeligheden har regeringen jo noget i skuffen, som har været fremsat, og som vil blive genfremsat i næste samling i en revideret udgave.

Det, der også gør det overflødigt, er, at der allerede i dag eksisterer et hav af love og regler, som regulerer hele det her område. Derudover har vi så Statens Husholdningsråd, Forbrugerrådet, Forbrugestyrelsen, Forbrugeroombudsmanden, forbrugertilstandsorganisationer, Forbrugerklagenævnet, og nu vil Enhedslisten så foreslå, at vi også får noget, der hedder Statens Forbrugerinformation.

På et eller andet tidspunkt må man se i øjnene, at nu er det nok. Der er grænser for, hvor langt man kan pine det her ud, før alle kan indse, at ideen, interessen, intentionen om at lave det danske samfund om til et rent barnepigesamfund, hvor staten og det offentlige beskytter borgerne imod enhver form for ubehagelighed her i livet, ikke kan lade sig gøre.

Det er simpelt hen utopi, og det er i virkeligheden synd, for det, man gør med alt det her, er at placere forbrugeren i en situation, hvor forbrugeren tror, at på grund af alle disse instanser kan man gøre lige, hvad der passer én, uden at man kommer til skade på nogen måde. Og det er ikke hensigtsmæssigt, for det kan der selvfølgelig aldrig være garanti for.

I stedet for at bruge millioner af kroner – ja, hvis det ikke er milliarder – på dette område, er det vigtigt at støtte den bevidste forbruger, som jo i virkeligheden er langt mere fremtrædende i dag end nogen sinde før. Der er også det, man kalder den politiske forbruger, som via sit valg af varer bestemmer, hvad der skal produceres, og den politiske forbruger er i virkeligheden den, man skulle styrke langt mere, fordi er der

noget, virksomhederne har forståelse for, er det, at det, folk ønsker at købe, også er det, man må producere til dem.

Jeg synes, det er synd, at Enhedslisten skubber til og vil have endnu mere barnepigesamfund. Det har vi bestemt ikke brug for. Borgerne kan sagtens selv finde ud af det. Det aller-, allervigtigste for borgeren er, at der på produkterne er en indholdsfortegnelse, en deklaration af, hvad produktet indeholder, og så må det være op til forbrugeren at vælge, om man ønsker at købe produktet eller ej.

Bare tag hele forbrugeroombudsmandsinstitutionen – hvad sidder de ikke derovre og får tiden til at gå med af julelege, og hvad sidder de ikke og vurderer og ikke vurderer, og hvad sender de ikke ud af anbefalinger om, hvad man skal gøre, og hvad man ikke skal gøre. Det er hovedrystende, at vi overhovedet har en sådan instans siddende, og de resultater, der kommer ud af Forbrugeroombudsmandens arbejde, vidner jo om, at de i virkeligheden sidder og keder sig bravt derovre.

Hvis vi kigger ud i samfundet, hvis vi kigger i køledisken nede hos købmanden, og hvis vi ser på de varer, man kan købe i vore dage, må vi jo se i øjnene, at forbrugerne er bevidste om, hvad det er, de vil have, og producenterne er bevidste om, hvad det er, forbrugerne vil have. Dermed matcher de to ting hinanden ganske fortrinligt og flot, og derfor må vi på det bestemteste afvise Enhedslistens forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil såmænd godt tage udgangspunkt i det sidste indlæg fra hr. Tom Behnke, som tror meget på den politiske forbruger.

Problemet med den politiske forbruger er, at den forbruger måske kun er politisk og ikke har forudsætninger for at vide, hvad forbrugeren kan vælge. I bladet Teknologidebat står der om fødevarer, at forbrugeren ønsker mere offentlig styring og flere informationer, og at forbrugeren har mistet tilliden. Der står også, at supermarkederne bestemmer farten, og der er også en artikel, hvor der står, at god mad er forbrugernes eget ansvar. Altså alt sammen noget om fødevarer.

Jeg er helt enig med hr. Tom Behnke i, at vi ikke skal overbeskytte folk, men give forbrugeren mulighed og forstand, for at sige det sådan, til at vælge. Der er problemer og en utrolig uvidende debat om specielt fødevarer herhjemme i øjeblikket. Der er også god grund til at debat-